

**Čís. 16911.**

**Advokát, jehož plná moc právními nástupci zemřelé strany nebyla odvolána, jest oprávněn zavést jménem zemřelé strany exekuci proti odpůrci a všechny úkony v exekučním řízení na straně vymáhajícího věřitele se vyskytující.**

(Rozh. ze dne 5. května 1938, R I 572/38.)

Exekuční soud usnesením ze dne 2. července 1937 odložil podle § 42 č. 5 ex. ř. k návrhu povinného exekuci povolenou vymáhající věřitelce Josefě T., a to až do pravoplatného rozhodnutí o žalobě podle § 35 ex. ř. Rekursní soud zrušil z podnětu rekursu napadené usnesení. Důvody: Podle § 78 ex. ř. platí ustanovení civilního řádu soudního o stranách i v řízení exekučním. Podle § 1 c. ř. s. může osoba pouze potud státi jako strana na soudě, pokud může vcházeti v platné závazky. Podle pozůstalostních spisů D V 805/34 zemřela vymáhající věřitelka Josefa T. dne 22. září 1934. Smrtí pozbyla své právní osobnosti (§§ 15, 531, 547 obč. zák.) a proto se neprávem vede jejím jménem exekuce. Podle § 7 c. ř. s. jest řízení o odkladu exekuce i napadené usnesení zmatečné, aniž je tu hledíc na důvod zmatku dosud závazné rozhodnutí tímž nebo jiným soudem vydané o důvodu zmatečnosti, neboť výrok dle § 7, odst. 2, c. ř. s. musil by se státi výslovně (srov. Hora: Odvolání, str. 147, pozn. 34, plen. usnesení č. 3775 Sb. n. s.). Pokud bylo vedeno řízení k návrhu osoby neexistující, trpí celé řízení před soudem prvním provedené zmatečností (§ 7 c. ř. s., rozh. č. 14139 Sb. n. s.). Nerozhoduje, že povinný označoval ve svých podáních jako vymáhající věřitelku pozůstalost po Josefě T. zastoupenou dědici, kteří ostatně podle pozůstalostních spisů ani nepodali dědické přihlášky, neboť iniciativa je tu na vymáhající straně, k jejímuž návrhu byla exekuce povolena a je vedena z podnětu povolení exekuce v zájmu vymáhající strany (§§ 3, 16 ex. ř.). Podle zásady §§ 478, 514, odst. 2, c. ř. s. a § 78 ex. ř. bylo vyslovena zároveň zmatečnost předchozího řízení a odmítnut i návrh na vydání příkazního usnesení. Tomu nebrání ani to, že rekursní lhůta pro povinného marně uplynula do příkazního usnesení, protože od počátku tu nebylo subjektu, v jehož prospěch by účinně mohlo být přikázání služebních platů povoleno.

Nejvyšší soud uložil rekursnímu soudu, aby znovu rozhodl o rekursu vymáhající věřitelky.

**Důvody:**

Právní zástupce vymáhající věřitelky Josefy T. byl oprávněn podle § 31 č. 3 c. ř. s. zavést exekuci proti odpůrci a vykonati všechny úkony v exekučním řízení se strany vymáhající věřitelky, ježto procesní plná moc, která mu byla udělena Josefou T., nebyla její smrtí zrušena a její

právní nástupci onu plnou moc podle spisů dosud neodvolali (§§ 35, 155 c. ř. s., § 78 ex. ř.).

Právní zástupce Josefy T. vedl tedy právem exekuci jménem Josefy T. Úvahy rekursního soudu nemají v souzeném případě významu proto, že se podle § 547 obč. zák. před přijetím dědictví dědicem hledí na pozůstalost tak, jako kdyby dosud byla v držení zemřelého. A o ten případ tu jde, neboť k pozůstalosti Josefy T. se dosud nikdo za dědice nepřihlásil a ani opatrovník jí dosud nebyl ustanoven, takže tu není osoby, která by toho času byla oprávněna odvolati plnou moc, kterou Josefa T. udělila Dr. Oldřichu B-ovi.

Mohl proto právní zástupce Josefy T. i po její smrti beze všeho zakročit proti dlužníkovi a zavést proti němu exekuci.

Bude na rekursním soudě, aby vyřídil rekurs ve věci samé.

### Čís. 16912.

Nemůže-li se valná hromada společenstva (zák. č. 70/1873 ř. z.) podle stanov usnášeti o věcech, jež nebyly pojaty do jejího programu, je usnesení o takovém předmětu neplatné, třebaže ten, kdo byl jím dotčen, sám žádal, aby o jeho věci (odvolání proti jeho vyloučení jako člena společenstva) bylo rozhodnuto na valné hromadě, do jejíhož programu tato věc nebyla zařaděna.

Zánik členství vyloučením nastává teprve jeho pravoplatností.

Jestliže vyloučený člen jest podle stanov oprávněn odvolati se proti vyloučení k valné hromadě a užije uvedeného práva, jest jeho vyloučení účinné teprve nevyhověním odvolání.

(Rozh. ze dne 5. května 1938, Rv I 1877/37.)

Srov. rozh. č. 5264 Sb. n. s.

Podle č. 7 stanov žalovaného společenstva může býti usnesením schůze ředitelstva a dozorčí rady vyloučen člen mimo jiné i proto, že jakýmkoliv způsobem poškozoval zájmy družstva. Členství v případě vyloučení přestává dnem, kdy se na tom ředitelstvo a dozorčí rada usnesly ve společné schůzi. Vyloučený člen má právo do 30 dnů se odvolati k valné hromadě. Podle č. 19 uvedených stanov je ředitelstvo povinno pojmouti do programu valné hromady návrhy dozorčí rady, pak volné návrhy členstva, jemu aspoň 3 dny před valnou hromadou písemně ohlášené, o věcech, které dodatečně v program pojaty byly, může sice valná hromada rokovati, nikoliv se však usnášeti. Společná schůze uvedených orgánů (ředitelstva a dozorčí rady), konaná 26. listopadu 1935, vyloučila žalobce z družstva s poukazem na č. 7 stanov. Proti vyloučení podal žalobce odvolání k valné hromadě, avšak valná hro-